

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **J. B.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 maja 2026 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 lutego 2026 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 4 grudnia 2025 r., sygn. akt XI Ka 1033/25

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 lutego 2026 r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego J. B. z dnia 23 stycznia 2026 r. (zawartego w zażaleniu na odmowę ustanowienia obrońcy z urzędu – k. 178-179 i powielonego w piśmie z dnia 5 lutego 2026 r. – k. 185-189) o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 4 grudnia 2025 r., sygn. akt XI Ka 1033/25, jako wniesionego po terminie, który upłynął w dniu 11 grudnia 2025 r.

Powyższe zarządzenie w ustawowym terminie zaskarżył zażaleniem skazany J. B. , akcentując w nim swoje prawo do złożenia wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu. Przedstawił swoją sytuację materialną oraz rodzinną, a nadto zanegował zasadność wyroku skazującego. Podnosząc te zarzuty, wniósł o:

1. *„uchylenie zaskarżonego [z]arządzenia Sądu Okręgowego w Lublinie, XI Wydział Karny – Odwoławczy z dnia 7 stycznia 2026 r., w całości;*
2. *uchylenie [p]ostanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie, XI Wydział Karny – Odwoławczy z dnia 7 stycznia 2026 r., w całości;*
3. *przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpatrzenia;*
4. *zwolnienie z ponoszenia kosztów postępowania, w tym kosztów zażalenia;*
5. *uchylenie wyroku z dnia 4 grudnia 2025 r., w całości, wobec złożenia w terminie wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu”.*

Nadto podał, że „[z] ostrożności Oskarżony wnosi również o wydanie odpisu wyroku z dnia 4 grudnia 2025 r., gdyby nie został on uchylony i jego właściwe doręczenie oraz uzasadnienie tego wyroku i jego właściwe doręczenie Oskarżonemu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego w istocie nie kwestionował ustalenia stanowiącego podstawę faktyczną zaskarżonego zarządzenia, tj. okoliczności, że wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 4 grudnia 2025 r. złożony został po upływie siedmiu dni od daty ogłoszenia tego orzeczenia, tj. po dniu 11 grudnia 2025 r. (oskarżony nie był pozbawiony wolności – art. 422 § 2a k.p.k.). Nie można zatem stwierdzić, aby w tym zakresie doszło do wadliwych ustaleń, implikujących błędną podstawę faktyczną wydania zaskarżonego zarządzenia. Trzeba przy tym zaznaczyć, że złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nie jest objęte przymusem adwokacko-radowskim, stąd też okoliczność, iż skazany uprzednio wnioskował o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu, nie ma znaczenia dla biegu ww. terminu. Podniesione zatem w zażaleniu kwestie dotyczące sytuacji finansowej i rodzinnej skazanego,

ukierunkowane na krytykę odmowy wyznaczenia mu obrońcy z urzędu w innym rozstrzygnięciu, nie mogą podważyć zasadności zaskarżonego zarządzenia, które tej materii nie dotyczy. W przedmiotowym postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy bada wyłącznie prawidłowość decyzji o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, tj. zarządzenia z dnia 11 lutego 2026 r. Nie jest natomiast uprawniony do kontroli zasadności innych orzeczeń, które skazany wymienił w rozpoznawanym zażaleniu, w tym prawomocnego wyroku skazującego.

Należy jednak zauważyć, że J. B. – wbrew twierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia – nie uczestniczył w rozprawie odwoławczej (protokół k. 154), niemniej w złożonym zażaleniu nie kwestionował, iż został pouczone o tym, w jaki sposób i w jakim terminie może wystąpić z wnioskiem o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Tego rodzaju względy – z punktu widzenia kontroli wyznaczonej przez przepisy art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 i 3 k.p.k. – nie mają zresztą znaczenia dla oceny zaskarżonego zarządzenia, albowiem nawet niezawinione uchybienie w dotrzymaniu terminu zawitego, nie wstrzymuje w żaden sposób jego biegu (ewentualnie mogłyby one stanowić przedmiot rozważań w kontekście zastosowania instytucji przywrócenia terminu zawitego, o której mowa w art. 126 § 1 k.p.k.).

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]